



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 14. S. Cæsarii Arelatensis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Successorem habuisse. S. Maurus circa ^{Sæculam VI.}
 annum 584. 15. Jan. ad Cœlestia transiit. ^{A. C. 543.}
 se creditur, qua die Ecclesia ejus Memo- ^{Martyr. R.}
 riam honorat. ^{15. Jan.}

§. XIV.

S. Cæsarii Arelatensis obitus.

Sanctus Cæsarius Arelatensis anno supe- ^{vit. Lib. 2.}
 riore e vivis abierat, postquam rexif- ^{n. 35.}
 set illam Ecclesiam annos quadraginta.
 Ætatis vero annum septuagesimum se-
 cundum & plures attigit. Adeo infirma
 valetudine languebat, ut sæpe conspi-
 cientibus semimortuus videretur. Cum
 brevi moriturum se arbitraretur, quæsi-
 vit, quantum temporis usque ad Festum
 S. Augustini superesset, dixitque: *Spero*
in Dominum Nostrum, & credo diem obi-
tus mei a die, qua S. Augustinus ex hac
vita migravit, non multum distare; vos
enim scitis, quantum ipsius Doctrinam in-
tegrissime Catholicam semper amaverim.
 Tum S. Cæsarius ad Monasterium Virgi-
 num, quod ante annos triginta fundave- ^{n. 36.}
 rat, deferri se iussit, cum sciret, aman-
 tissimas fæminas ipsum amittendi metu
 consternatas nec cibum nec somnum sa-
 tis capere, & interrupta Psalmodia fre-
 quentissimos earum gemitus audiri. Quæ ^{Sup. XXXI}
 autem ad eas locutus est, non modo ni- ^{S. 17.}
 hil solatii attulerunt, sed auxerunt dolo-
 rem,

Rr 3 rem,

Sæculum VI. rem, quippe omnibus bonum Senem con-
A. C. 543. spicientibus constabat, statim esse moriturum. Ducentæ & ultra Moniales erant, habebantque Præpositam, quæ etiam Cæsaria sicut S. Cæsarii soror, cui successerat, vocabatur. Vir Sanctus eas hortatus est, ut
ap. Baron. Regulam, quam ipsis tradiderat, fideliter
an. 508. n. servarent. In suo autem Testamento,
 33. quod habemus, & in suis Epistolis eas Episcoporum Successorum suorum, Clericorum, Præfactorum, & Civium Benevolentia commendat, rogatque, ne quis faminis Deo dicatis adversetur.

Cum S. Cæsarius Virginibus suam Benedictionem fuisset impertitus, & ultimum valedixisset, ad Ecclesiam Metropolitanam reversus, inter manus Episcoporum, Presbyterorum & Diaconorum die tertia post Festum S. Genesii sexto Calendas Sept. in Vigilia Festi S. Augustini, altera post Dedicationem Monasterii sui die, nempe vigesima septima Aug. an. 542. beatam animam efflavit. Illico populus
 n. 37. in vestimenta defuncti, ut ea sibi servaret, irruit. Vix satis Presbyteri & Diaconi prohibere potuerunt, ne minutim dilacerarentur. S. Viri Reliquiæ plurimis ægrotis saluti fuere. Nam S. Cæsarius, qui adhuc vivus multis miraculis fulserat, etiam post mortem non minora pertravit. Omnis Conditionis hominibus, bonis, malisque, Christianis, atque Judæis,

dæis, Sancti Viri obitum lugentibus in Sæculum VI
 Ecclesia S. Mariæ, ubi Monialium sui Mo- A. C. 543.
 nasterii Sepultura erat, sepultus est. Sta- Act. SS.
 tim ipsius vita in duobus libris litteris Ben. p. 658.
 mandata est. Primus ad Abbatissam Cæ-
 sariam juniorem directus est, cujus Au-
 ctor principalis fuit Cyprianus Episcopus
 Teloniensis, nam & alii duo Episcopi Fir-
 minus & Viventius operam contulerunt.
 Liber secundus Messianum Presbyterum,
 & Stephanum Diaconum Auctores habet.
 Omnes hi Scriptores S. Cæsarii Discipuli,
 ejusque eximiæ Virtutis & Miraculorum
 testes præsentis fuere.

Narrant, quod singulis annis quibus- vit. S. Cæs.
 dam diebus oleo benedixerit in Baptiste- Lib. 2. n. 13.
 rio, atque infantes utriusque sexus, a
 parentibus missi, Viro Sancto vasa aqua
 vel oleo plena certatim obtulerint, ut iis
 benediceret. Hoc oleum morbis curan-
 dis adhibitum fuisse creditur. Iidem
 Scriptores litteris consignarunt, cuidam Præf. to. I.
 Clerico commissum munus fuisse, ut ba- Act. n. 101.
 culum pastoralem Episcopi gestaret, at- Vita lib. 2.
 que id officii Notariis fuisse injunctum. n. 17.
 Ab aliis Scriptoris discimus, morem vit. S. Samf.
 fuisse, ut Episcopis Crux benedicta auro lib. 2. n. 10.
 argentoque cælata præferretur, qui honor
 hodie solis Archiepiscopis competit. (*)

Rr 4

§. XV.

(*) Die Sucht, Anmerkungen zu machen, ver-
 läßt